

8. molitveno srečanje

Jezuitske molitvene skupine

✧ sobota, 29. marca ob 18. uri

Molitev se bo zaključila s sv. mašo ob 19.00. Imeli bomo adoracijo in meditacijo pred Najsvetejšim ter zmolili en rožni venec. Rednemu namenu vedno dodamo namen za nove duhovne in redovne poklice. Namen tega srečanja bo:

Prosimo za pravo ponižnost; za to, da bi zmogli priznati svoje padce in se odločiti za pot nazaj k Očetu ter ga prositi odpuščanja.

Odlomka za premišljevanje

Za 15 min premišlujem prvi odlomek nato za 15 min še drugega. Vnaprej si določim čas molitve (tukaj predvideno pol ure za skupino, če sam, lahko podaljšam). V drugem delu molitve zmolim del rožnega venca v zgornji namen in za nove duhovne in redovne poklice. Vedno najprej prosim za Božjo prisotnost pri molitvi in se zavem, da govorim z Bogom, nato izrečem prošnjo za ta mesec, navedeno zgoraj. Zatem preberem nedeljsko Božjo besedo dvakrat ali trikrat in po spominu premišlujem to, kar mi je ostalo in me nagovorilo. Nato lahko preberem po potrebi še enkrat ter nadaljujem premišljevanje. Lahko se o tem začnem pogovarjati z Bogom, mu odprem srce, ga sprašujem... Ob koncu se zahvalim za to, da sem bil(a) lahko ta čas pred Njim in za vse, kar sem prejel(a) – skratka, pustim spregovoriti duši.

1. premišljevanje - nedeljski evangelij na 4. postno nedeljo (Lk 15, 1-3.11-32)

Izgubljeni sin se vrne k očetu

Tisti čas so se Jezusu približevali vsi cestnarji in grešniki, da bi ga poslušali. Farizeji in pismouki pa so godrnjali in govorili: »Ta sprejema grešnike in jé z njimi.« Tedaj jim je povedal tole priliko: »Neki človek je imel dva sina. Mlajši med njima je rekel očetu: ›Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!‹ In razdelil jima je imetje.

Čez nekaj dni je mlajši sin napravil vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo. Tam je z razuzdanim življenjem pognal svoje premoženje. Ko je vse zapravil, je v tisti deželi nastala huda lakota in začel je trpeti pomanjkanje. Šel je in se pridružil nekemu meščanu tiste dežele, ki ga je poslal na svoje posestvo past svinje. Želel se je nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje, pa mu jih nihče ni dal. Šel je vase in dejal: ›Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju, jaz pa tukaj umiram od lakote. Vstal bom in šel k očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Vzemi me za enega od svojih najemnikov.‹

In vstal je ter šel k očetu. Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se ga usmilil; pritekkel je, ga objel in poljubil. Sin mu je rekel: ›Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.‹ Oče pa je naročil svojim služabnikom: ›Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite! Dajte mu prstan na roko in sandale na noge! Pripeljite pitano tele in ga zakôljite ter jejmo in se veselimo! Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel; bil je izgubljen in je najden.‹ In začeli so se veseliti.

Njegov starejši sin pa je bil na polju. Ko se je domov grede približal hiši, je zaslišal godbo in ples. Poklical je enega izmed služabnikov in ga vprašal: ›Kaj pa to pomeni?‹ Ta mu je rekel: ›Tvoj brat je prišel in oče je zaklal pitano tele, ker se mu je zdrav vrnil.‹ Razjézil se je in ni hôtel vstopiti. Njegov oče je prišel ven in mu prigovarjal. On pa je očetu odgovóril: ›Glej, toliko let ti služim in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza, pa mi še nikoli nisi dal kozliča, da bi se poveselil s svojimi prijatelji. Ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami potratil tvoje premoženje, si mu zaklal pitano tele.‹ On pa je rekel: ›Otrok, ti si vedno pri meni in vse, kar je moje, je tvoje. Vzradostiti in poveseliti pa se je bilo treba, ker je bil ta, tvoj brat, mrtev in je oživel, ker je bil izgubljen in je najden.‹«

2. premišljevanje (DV t. 53)

Ignacijeve duhovne vaje: Pogovor s Kristusom

T. 53: Predstavim si Kristusa, našega Gospoda, pribitega na križ, ter začnem pogovor z njim: kako to, da je On kot Stvarnik prišel do tega, da postane človek in gre iz večnega življenja v telesno smrt ter tako umre za moje grehe. Potem se ozrem nase: kaj sem storil za Kristusa, kaj delam za Kristusa in kaj naj bi storil za Kristusa? In ko ga bom gledal takega in tako pribitega na križ, mu bom povedal, kar mi bo srce narekovalo.

Sledi molitev za duhovne poklice (na kartončku ali spletni strani) nato rožni venec za zgornji splošni molitveni namen ter za duhovniške in redovne poklice.

Žalostni del rožnega venca: Ki je za nas krvavi pot potil; ki je za nas bičan bil; ki je za nas s trnjem kronan bil; ki je za nas težki križ nesel; ki je za nas križan bil.